

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20545/2023
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Шијаковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Невена Лековић, адвокат из ..., ради деобе брачне тековине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4856/21 од 06.04.2023. године, у седници одржаној дана 17.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4856/21 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1761/16 од 14.06.2021. године усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је тужила по основу стицања у браку са туженим сувласник са уделом од 1/2 дела износа од 95.000 евра оствареног продајом двоипособног стана означеног бројем .., корисне површине 66 м2, у приземљу зграде у улици ... број .., у Београду и две гараже означене бројевима 3 и 4 површине по 14,50 м2, у истој улици, које непокретности су продате уговором о купопродаји солемнизованом пред јавним бележником Николом Војновићем под ОПУ: 87-2016 од 28.01.2016. године па је обавезан тужени да тужили исплати износ од 47.500 евра са законском затезном каматом од 17.11.2016. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате (став први изреке). Утврђено је да је тужила сувласник са уделом од 1/2 идеалног дела непокретности – пословног простора означеног бројем .., грађевинске површине 28 м2, на другом спрату зграде у улици ... број .. на катастарској парцели .., све уписано у ЛН .. КО ..., што је тужени дужан да призна и трпи (став други изреке). Обавезан је тужени да тужили исплати износ од 200.000,00 динара остварен продајом путничког аутомобила марке Honda, тип Civic 1,85 DPE Sport, рег. ознаке ..., са законском затезном каматом почев од 17.11.2016. године до исплате (став трећи изреке). Одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се утврди да је оснивач са 50% удела у Предузећу за производњу, трговину и услуге „ВВ“ ДОО Београд матични број ..., што је тужени био

дужан да призна и трпи (став четврти изреке). Обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 466.300,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење па до коначне исплате (став пети изреке). Одбијен је као неоснован захтев тужиље за исплату камате на досуђени износ трошкова парничног поступка за период од пресуђења до наступања услова за извршење, као неоснован (став шести изреке).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4856/21 од 06.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 1761/16 од 14.06.2021. године у ставу првом, другом, трећем и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23 – други закон), Врховни суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема битне повреде одредаба парничног поступка од стране другостепеног суда, која би могла бити ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку. У ревизији тужени указује на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП које су учињене пред другостепеним судом, међутим другостепени суд није учинио битне повреде поступка из члана 374. став 1. ЗПП, јер су повреде на које указује ревидент повреде које би могле бити учињене пред првостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су засновале ванбрачну заједницу у фебруару 1993. године, а потом јануара 1995. године закључили брак. Брачна заједница трајала је до августа 2016. године, а брак странака је разведен пресудом Другог основног суда у Београду П2 1818/16 од 19.04.2017. године. У браку је рођено двоје заједничке деце – ћерка рођена 1995. године и син рођен 1997. године. Од заснивања ванбрачне заједнице странке су живе прво у изнајмљеним становима на више локација до маја 1995. године, када је од заједнички остварених средстава од породичног посла – продаје гардеробе, купљен на име туженог, стан на ... у улици ... број .. у којем су живели до јануара 2016. године, а током 1999. године купљене су и две гараже у близини стана. Тужени је наведене непокретности продао уз сагласност тужиље по купопродајном уговору ОПУ: 87-2016 дана 28.01.2016. године за купопродајну цену од 95.000 евра који износ је тужени задржао у целости. У току 1993. године парничне странке су започеле заједнички посао продаја гардеробе на штанду на сајму. Тужени је у тај посао уложио уштеђевину од 9.000 ДЕМ коју је стекао пре него што је упознао тужиљу. Породични посао се развијао и у најбоље време су имали четири штанда, а 1995. године имали закупљен простор за продају гардеробе у Будви, па су у току 1999. године заједничким средствима купили локал на ..., који се води на имену туженог и у коме су такође продавали гардеробу и након затварања штандова на сајму. Тужилја и тужени су заједнички водили домаћинство и договарали се око поделе послова, заједнички се старали о васпитању деце и заједнички су водили породични посао, делом легално преко фирме „ВВ“, коју је основао тужени 13.10.1992. године, а већим делом су послове водили у сивој зони, без евидентираних прихода. Током трајања брачне заједнице тужилја и тужени су стекли два путничка возила марке „Honda, тип Civic оба регистрована на име туженог, од којих је једно возило тужени задржао за себе, а друго је возило након прекида брачне заједнице са тужилжом отуђио

30.09.2016. године, за купопродајну цену од 200.000,00 динара и тај износ у целости задржао.

Код утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом материјалног права и то одредаба чланова 168, 169, 171, 174, 177, 178. и 180. Породичног закона одлучио да делимично усвоји тужбени захтев тужиље.

Другостепени суд је закључио да је првостепени суд на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Врховни суд налази да је побијаном пресудом, правилно примењено материјално право, одредбе члана 171, 177. и 180. Породичног закона, када је обавезан тужени да тужиљи исплати износ од 47.500 евра са законском затезном каматом од 17.11.2016. године до исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС, када је утврђено да је тужиља сувласник у $\frac{1}{2}$ дела непокретности- пословног простора број ..., грађевинске површине 28 м/2, када је обавезан да јој исплати 200.000,00 динара остварених продајом путничког аутомобила марке Honda, тип Civic са законском затезном каматом почев од 17.11.2016. године .

Имовина коју су супружници, тужиља и тужени стекли у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Претпоставља се да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки. Нижестепени судови су, супротно ревизијским наводима, правилно закључили да су удели супружника у стицању имовине једнаки, примењујући правило из члана 180.став 2. Породичног закона. Ову претпоставку, тужени, супротно ревизијским наводима није оборио. Код утврђених чињеница да је тужени продао заједничку имовину странака, правилна је одлука суда да тужиљи исплати новац који држи без правног основа, а који је остварен продајом заједничке имовине.

Ревизијски наводи се исцрпљују у указивању да је првостепени суд погрешно оценио доказе , исказе саслушаних сведока и странака, а на околности доприноса странака у стицању заједничке имовине. Ревизијске наводе којима се оспорава чињенично стање и оцена доказа, Врховни суд није ценио имајући у виду да се правилност утврђеног чињеничног стања може оспоравати у процесној ситуацији из члана 407.став 2 ЗПП у вези члана 403.став 2. ЗПП, што овде није случај.

Из напред наведених разлога, а на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**